

Szegedi szlovák hirdetmény Oznam pre segedínskych Slovákov

MEGHÍVÓ

A Szegedi Szlovákok Egyesülete, a Szegedi Szlovák Önkormányzat, a Szegedi Nemzetiségi Szövetség, és a Szegedi Nemzetiségi Önkormányzatok Társulása szeretettel meghívja Önt és kedves családját

a *Vertigo Szlovák Színház* szegedi vendégszereplésére.

Július Barč-Ivan: ANYA (MATKA) c. drámáját

2008. január 27-én (vasárnap) 18.00 órakor láthatják a **JATE Klub (Szeged, Toldi u. 2)** nagytermében a színház professzionális tagozata előadásában.

Szereplők:

Anya:..... THIRRING VIOLA, ArtD. – legjobb női alakítás díja 2007, Arcus Nemzetiségi Színházi Találkozó

Jano:..... NAGY ANDRÁS

Paľo:..... KISS LÁSZLÓ

Katka: DÉR DENISA

Rendező: ŠTEFAN KORENČI

Szövegátdolgozás: Štefan Korenči, Onodi Daniela, *Dramaturg:* Onodi Daniela, *Díszlet:* Štefan Korenči, *Jelmez:* Štefan Korenči, Oláh Andrea, *Hang- és fénytechnika:* Bálint Gábor.

Az előadás létrehozásában közreműködtek: Bibiana Budaiová, Czingel István, Kertészfi Vendel, Lampert Csaba.

Az előadás a Szarvasi Szlovák Színház közreműködésével jött létre, 2007-ben az V. Nemzetiségi Színházi Találkozón a legjobb előadásnak járó díjat kapta.

Az előadás szlovák nyelven zajlik, de szinkronfordítással feliratozva magyar nyelven is követhető!

A belépés díjtalan!

Július Barč-Ivan

(1909 – 1953)

Szlovák dráma- és prózaíró. A modernizmus hatására vált érett drámaíróvá és szinte kizárólag – egyetlen satirikus vígjáték kivételével – komoly, problémafelvető darabokat írt, gyakran tragizáló elemekkel.

Az Anya (1943) c. drámán kívül, mely most kerül bemutatásra, a kritika jelentősen kiemelte az *Ismeretlen* (1944) dráma művészi kvalitásait, mely a háború által veszélyeztetett emberiség szorongására reagál. A három felvonásos *Ketten* (1945) darab egy olyan meghasonlott személyiséget ábrázol, aki képtelen a rossz erőitől megszabadulni.

Július Barč-Ivan elmélkedő drámaíró volt, inkább problémák, mint történetek írója, fejlett drámatechnikával és drámailag teljesértékű dialógusokkal. Eszmeileg az új, morálisan megtisztult ember keresésével foglalkozott, munkáiban az etikai princípum hangsúlyosabb volt a szociálisnál, az individuális aspektus pedig a kollektívénál.

„...Az Anyát teljes szívvel írtam. Ifjú- és férfiszívvel, gyermek- és felnőtt szívvel. Nem írtam volna meg, ha nem éreztem volna folytonosan, a jó és rossz napokon egyaránt, mily hatalmas erő, mily gyönyörűség és áldott biztonság az anyai szeretet, mely végigkísért életem során.

És mégis: nem egy anyát láttam magam előtt a sok millió közül. Nem egy érdekes esetet, valami meglepőt, szenzációsat. Az anyák millióit láttam egy anyában – mint egyet a milliók között, akik feláldozzák magukat, akik a fájdalom tűzéiben égnek, melyet az érthetetlen és felfoghatatlan szeretet, földi küldetésük fájdalma és szépsége gyújtott meg.

Több van bennük, mint bennünk, több a fájdalomból és szépségből, több abból, ami nem ebből a világból való.

Összeköttetésben vannak a mennyel, összeköttetésben vannak a földdel...” – Július Barč-Ivan